

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Grabarz

w obecności Rej. Prokuratora: Małgorzaty Karwackiej-Barylskiej, Piotra Grochulskiego

i Katarzyny Jarząbkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 17 maja 2016 roku, 14 czerwca 2016 roku i 19 lipca 2016 roku

sprawy **M. M.**, urodzonego (...) w Ł. syna K. i G. z domu C.

oskarżonego to, że:

I. w dniu 27 czerwca 2014 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, co do której prowadzone jest odrębne postępowanie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do bankomatu i kradzieży pieniędzy w nieustalonej kwocie w ten sposób, że podłożył przyrząd wybuchowy, zainicjował jego wybuch, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na użycie przyrządu wybuchowego nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego, czym działał na szkodę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z Siedzibą w W. ul. (...)

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

II. w dniu 01 lipca 2014 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, co , do której prowadzone jest odrębne postępowanie usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do bankomatu i kradzieży pieniędzy w kwocie 72480, 00 złotych, w ten sposób, że podłożył przyrząd wybuchowy, zainicjował jego wybuch, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na użycie przyrządu wybuchowego nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego, czym działał na szkodę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z Siedzibą w W. ul. (...)

tj. o czyn. z art. 13 § 2 k.k w zw. z art. 279 § 1 k.k.

1) oskarżonego **M. M.** uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów wyczerpujących dyspozycję art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i przyjmując, że zachowania te stanowią ciąg przestępstw na podstawie art.14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny w rozmiarze 10 (dziesięć) złotych każda;

2) na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 09 marca 2015 r. (godz. 13.30) do dnia 11 marca 2015 r. (godz. 09.35)

3) na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) - (...) pod pozycjami 1 – 5, nakazując ich zniszczenie;

4) zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 czerwca 2014 r. w B. na ul. (...) przy sklepie (...) doszło do usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem do bankomatu będącego własnością spółki (...) z siedzibą w W.. Na miejscu zabezpieczono dwie gaśnice za pomocą, których próbowano wysadzić w powietrze, w następstwie czego dokonano uszkodzenia bankomatu.

/dowód: protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną k. 2a - 7, protokół oględzin gaśnic z dokumentacją fotograficzną k. 29 - 35/.

Po dokonaniu oględzin zapisu z monitoringu z dnia 27 czerwca 2014 r. ustalono, że kamera nr 1 obejmuje swoim zasięgiem z lewej strony ścianę budynku wraz z bankomatem, umieszczonym na jego końcu. Przed ścianą budynku widoczny jest teren parkingu. O godzinie 03:03:57 widać dwie postacie w dolnej części obrazu, poruszające się w kierunku górnej części ekranu. Jedna osoba znajduje się bliżej lewej krawędzi, ubrana jest w bluzę z kapturem w jednakowym kolorze i ciemne spodnie. Druga postać idąca od strony parkingu ubrana jest w jasne nakrycie głowy - kaptur, bluzę i spodnie w jednakowym kolorze. Ta postać w lewej ręce niesie torbę w kolorze jasnym. Dochodzą do bankomatu, przy którym schylają się. O godzinie 03:04:53, widoczny jest pod bankomatem z jego przedniej strony rozbłysk. W/w osoby zachodzą za budynek, za bankomatem. O godzinie 03:05:54, widoczna jest smuga dymu świadcząca o eksplozji i pożarze. O godzinie 03:06:19, postacie te wychodzą zza budynku i stoją przed palącym się bankomatem. Po kolejnym wybuchu o godzinie 03:06:27 postacie te biegną w kierunku kamery, wbiegając za nią. Dalej widać smugi dymu i ogień wydobywający się z przed bankomatu. O godzinie 03:06:52 w prawym górnym rogu ekranu widoczne są w/w postacie, biegnące w kierunku ulicy a następnie skręcające w lewo za wydobywający się dym, który pogarsza widoczność zapisu kamery.

/dowód: protokół odtworzenia nagrania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 46 - 51/.

W dniu 01 lipca 2014 r. również usiłowano dokonać kradzieży z włamaniem to tego samego bankomatu przy sklepie (...) na ul. (...) w B. używając w tym celu także gaśnicy.

/dowód: notatka urzędowa k. 10, protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną k. 17 - 22, protokół oględzin gaśnic z dokumentacją fotograficzną k. 29 - 35/.

Z oględzin nagrania z kamery monitoringu o godzinie 03:23:04, na ekranie widoczne są dwie sylwetki osób, jedna osoba, ubrana jest w bluzę z kapturem w jednakowym kolorze i ciemne spodnie. Druga postać ubrana jest w jasne nakrycie głowy - kaptur. Osoby te wychodzą zza ściany za bankomatem. Postać pierwsza trzyma w prawej dłoni przedmiot przypominający gaśnicę, a następnie obaj dochodzą do bankomatu, schylają się, kładą pod nim ten przedmiot i powodują rozbłysk tego przedmiotu o godzinie 03:23:16. Wbiegają za ścianę, zza której przyszli. Ogień od tego przedmiotu i dym jest coraz większy. O godzinie 03:23:40 następuje duży rozbłysk, co świadczy o wybuchu i widoczna jest duża ilość dymu. Następnie widoczny jest dym i płomień z okolicy bankomatu do godziny 03:26:47.

/dowód: protokół odtworzenia nagrania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 52 - 56/.

Mieszkańcy osiedla znajdującego się przy sklepie (...) słysząc w dniu 01 lipca 2014 r. o godzinie 3:00 wybuchy widzieli jak ul. (...) w kierunku osiedla (...) z dużą prędkością jechał samochód matki D. (...) koloru bordowego. Ponadto jedna mieszkanka widziała, jak ten samochód stał tuż po wybuchu w zatoczce autobusowej i podbiegło do niego dwóch mężczyzn.

/dowód: zeznania świadka A. F. (1) k. 77 - 78, 313, 356 - 357, zeznania świadka M. G. k. 357 - 358, notatka urzędowa k. 71/

W wyniku analizy śladu DNA zabezpieczonego na elemencie gaśnicy użytej w dniu 01 lipca 2014 r. ustalono, iż pochodzi on od M. M..

/dowód: opinia z przeprowadzonych badań - genetyka sądowa k. 101 – 107, 149 - 152/.

U M. M. zabezpieczono również dwie bluzy. Jedna koloru beżowego z kapturem zapinana na suwak, a druga koloru niebieskiego również zapinana na suwak.

/dowód: protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną k. 209 - 214/.

Bankomat jest własnością firmy (...) Sp. z o.o. w W.. Jest on ubezpieczony. Wartość bankomatu to 17.192,00 zł, a wartość uszkodzonych podzespołów wyniosła 10.101,99 zł.

/dowód: zeznania świadka S. T. k. 358/

M. M. ma 37 lat. Posiada wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem. Na utrzymaniu ma jedno dziecko w wieku 5 lat. Zatrudniony jest w firmie (...) w B. jako operator gietarki z wynagrodzeniem w kwocie 1900 zł miesięcznie. Był uprzednio wielokrotnie karany, w tym także za czyny przeciwko mieniu. Ostatni raz w zakładzie karnym przebywał odbywając karę z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 marca 2008 roku w sprawie sygn. akt II K (...), którą skończył odbywać w dniu 24 września 2008 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

/dowód: oświadczenie oskarżonego k. 356, karta karna k. 378 - 380/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w datach wskazanych w zarzutach nie było go. Nie pamięta gdzie był wtedy. Zwykle jeździł do dziewczyny od miejscowości L.. Ona miała na imię E.. Obecnie ona mieszka w B.. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że rozbierał kiedyś samochody na złom i miał kilka gaśnic. Kilka z nich wyrzucił na złom, a jedną dał koledze. Nie potrafił wytłumaczyć, dlaczego na gaśnicy znalezionej na miejscu zdarzenia było jego DNA. Jedną gaśnicę dał M. L., a resztę sprzedał na złom. Przed zdarzeniem korzystał z bankomatu na ul. (...). Jego znajomi mają auto D. (...), ale on tylko raz je pożyczał na godzinę.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. k. 168 - 173, 286 - 287, 312, 356/.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie Sąd ustalił sprawstwo oskarżonego M. M. w oparciu o przeprowadzoną analizę materiału DNA z zabezpieczonej gaśnicy użytej do wysadzenia bankomatu w dniu 01 lipca 2014 r. oraz nagrań z kamer monitoringu, a także oględzin zatrzymanej u oskarżonego odzieży w postaci dwóch bluz.

Na elemencie gaśnicy zabezpieczonym w dniu 01 lipca 2014 r. ujawniono materiał genetyczny nadający się do identyfikacji. Po dokonaniu jego analizy porównawczej z materiałem genetycznym zabezpieczonym od M. M. potwierdzono ich zgodność. Powyższe oznacza, iż M. M. miał kontakt z przedmiotową gaśnicą. Ilość natomiast materiału genetycznego, która nadawała się do wyodrębnienia, stanowi o tym, że było go na tyle dużo, iż nawet po rozerwaniu gaśnicy nadal się tam znajdował. M. M. więc miał bezpośrednią styczność z tą gaśnicą przed samym dokonaniem wybuchu, co z kolei prowadzi do wniosku, iż to on usiłował dokonać z niego kradzieży pieniędzy. Jednocześnie biegły przeprowadzający badania stwierdził, iż ustalenie to ma charakter „supermodny”, a prawdopodobieństwo, iż materiał genetyczny pochodziłby od innej niespokrewnionej z oskarżonym osoby jest w zasadzie wykluczone.

Na nagraniach z kamer monitoringu widoczne są dwie osoby, z tego jedna ubrana jest w bluzę z kapturem jasnego koloru, taką jak zatrzymana od oskarżonego. Dodatkowo te same sylwetki widoczne są na nagraniach zarówno z dnia 27 czerwca jak i z dnia 01 lipca, świadczy to niewątpliwie o tym, że to te same osoby. Nadto sposób działania jest dokładnie taki sam.

Powyżej powołane dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne, bowiem nie doszukał się żadnych okoliczności mogących świadczyć o ich nieprawdziwości. Mają one charakter strictly rzeczowy, a co za tym idzie w pełni obiektywny, bowiem niezależny od zniekształceń spowodowanych niewłaściwą obserwacją zdarzenia, bądź też niedokładnym zapamiętaniem jego szczegółów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków w osobach A. F. (2) i M. G.. Widzieli oni bowiem jak w dniu 01 lipca 2014 r. zaraz po wybuchu dwie osoby uciekły do samochodu matki D. (...) koloru ciemnego i szybko odjechały. Tymczasem jak wynika z zeznań M. L., oskarżony miał dostęp do samochodu marki D. (...) w ciemnym kolorze. Użycie natomiast pożyczonego od znajomego auta powodowało odsunięcie podejrzeń od siebie. W pozostałym zakresie zeznania tego świadka nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał w części za przyjętą przez niego linię obrony, a co za tym idzie nie przypisał im waloru wiarygodności. Oskarżony nie potrafił podać, gdzie mógł znajdować się w czasie, kiedy doszło do próby wysadzenia automatów. Przypuszczał, że był wtedy u swojej dziewczyny, ale znał tylko jej imię. Zastanawiającym jest, dlaczego spotykając się z osobą w dość zażyłych stosunkach nie znał jej nazwiska. Wiarygodne dla Sądu było to, że oskarżony dokonywał rozbiorów aut i sprzedawał części na złomowiska, co za tym idzie miał dostęp do gaśnic, których mógł użyć do popełnienia zarzucanych mu czynów. Fakt przywożenia do skupu złomu elementów metalowych przez M. M. potwierdziła również właścicielka D. W..

Co do uszkodzeń bankomatu wskutek wybuchów, ich wartości oraz wartości samego urządzenia i środków pieniężnych w nim się znajdujących Sąd uznał za wiarygodne zeznania S. T., bowiem były one spójne i konsekwentne.

Sąd pominął zeznania A. I., M. K., T. D. i R. K. z uwagi na to, że nie miały wpływu na rozstrzygnięcie w sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał M. M. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 kk w formie stadialnej usiłowania, bowiem łańcuch poszlak jest zupełny, a brak jest wiarygodnych i przekonujących dowodów, aby dopuszczać inną wersję wydarzeń.

W świetle poczynionych ustaleń oskarżony posiadał zamiar popełnienia czynów zabronionych, a swoimi zachowaniami bezpośrednio zmierzał do ich dokonania, gdyż zarówno 27 czerwca 2014 r., jak i 01 lipca 2014 r. użył gaśnic, by pokonać zabezpieczenie w postaci bankomatu i dokonać kradzieży znajdujących się wewnątrz środków pieniężnych. Użyte jednak gaśnice nie nadawały się do zniszczenia bankomatu w taki sposób, by zabrać z niego znajdujące się we wnętrzu pieniądze. W związku z czym, „pochód przestępstwa” zakończył się w fazie usiłowania. Oskarżony działał w sposób przemyślany i wcześniej zaplanowany. Zastosowanie jednak środka, którego użycie nie pozwalało na pokonanie zabezpieczeń bankomatu powoduje, iż zachowanie oskarżonego w obu przypadkach kwalifikować należy, jako usiłowanie tzw. „nieudolne” kwalifikowane z art. 13 § 2 kk. Oględziny miejsca zdarzenia oraz oględziny użytych w obu przypadkach gaśnic (a w zasadzie ich resztek) w połączeniu z treścią zeznań świadka A. I. prowadzi do wniosku, iż oskarżony oraz towarzyszący mu mężczyzna od samego początku nie mieli możliwości zrealizowania zamierzonego wysadzenia bankomatu i wejścia w posiadanie środków pieniężnych w nim się znajdujących, bowiem użyli środków, które nie pozwalały na przełamanie jego zabezpieczeń, czy też ciągłości budowy.

W niniejszej sprawie nie stwierdzono okoliczności wyłączających winę, ani bezprawność zachowania oskarżonego. W chwili popełnienia przypisanych mu czynów M. M. był osobą pełnoletnią, miał możliwość rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżonemu można zatem postawić zarzut zachowania sprzecznego z prawem w sytuacji w której mógł i powinien zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym. Brak jest również podstaw do przyjęcia ustaleń, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znikomy.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił przede wszystkim konsekwentny i zaplanowany sposób działania oskarżonego. Oskarżony po pierwszej nieudanej próbie wysadzenia bankomatu i kradzieży pieniędzy po raz

kolejny postąpił w taki sam sposób. Był zdeterminowany, by dokonać czynu zabronionego.

Wskazać należy w kontekście okoliczności obciążających na bardzo potencjalnie niebezpieczny sposób pokonania zabezpieczeń, który rodził możliwość uszkodzenia przypadkowych osób i łączył się z gwałtownym zniszczeniem mienia.

Za przyjęciem takiego właśnie stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów przemawia również motywacja oskarżonego i znaczna wartość pieniędzy znajdujących się wewnątrz bankomatu oraz spowodowanych zniszczeń.

Ponadto jako okoliczność obciążającą Sąd wziął również pod uwagę dotychczasowy tryb życia oskarżonego, w szczególności uprzednią wielokrotną karalność, w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu.

Sąd natomiast nie doszukał się żadnych okoliczności mogących mieć wpływ na zmniejszenie wymiaru kary.

Uznając, iż popełnione przez oskarżonego czyny stanowiły ciąg przestępstw, bowiem popełnione zostały w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona kara odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do niego, a także czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z uwagi na to, że oskarżony popełnił czyn zabroniony celem osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 kk obok kary pozbawienia wolności, karę 100 stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki grzywny Sąd ustalił na kwotę po 10 zł mając na względzie dochody oskarżonego oraz jego sytuację rodzinną i majątkową uznając, iż leży ona w zasięgu możliwości finansowych oskarżonego i nie będzie stanowiła dla niego nadmiernej uciążliwości.

Sąd orzekał na podstawie przepisów obowiązujących przed nowelizacją w oparciu o art. 4 § 1 kk, bowiem były one względniejsze dla sprawy (względność owa dotyczy możliwości zastosowania na etapie postępowania wykonawczego instytucji określonej w art. 152 kkw). Mimo to Sąd uznał, iż w przypadku M. M. jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest w stanie spełnić swoje cele. Oskarżony bowiem był już wielokrotnie karany, odbywał

karę pozbawienia wolności, a mimo to nie wyciągnął żadnych pozytywnych wniosków i nadal popełnia czyny zabronione.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył M. M. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w okresie od 09 marca 2015 r. godzina 13:30 do dnia 11 marca 2015 r. godzina 09:35.

Na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/221/14 szczegółowo opisanych pod numerami od 1. do 5. zarejestrowanych za numerami Drz (...). -(...) zarządzając ich zniszczenie. Służyły one bowiem do popełnienia przestępstwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł tytułem opłaty (art. 2 ust. 1 pkt. 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. 1983 r. Nr 29 poz. 2272 z późn. zmianami) oraz kwotę 9.239,96 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.